

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011674
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2113011674.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci proti odsúdenému C. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., v konaní o jeho osvedčení/neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.04.2021 v Trnave sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.11.2020, č. k. 3PP/122/2013-139 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 19.11.2020, č. k. 3PP/122/2013-139 bolo podľa § 416 ods. 1 Trestného poriadku a § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovené, že odsúdený C. T. sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na základe uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 3PP/122/2013 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.09.2011, sp. zn. 2T/59/2011 vo výmere 1 rok a 13 dní vykoná.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený C. T. bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 28.10.2013 sp. zn. 3PP/122/2013, právoplatným dňa 28.10.2013, podmienenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.09.2011 sp. zn. 2T/59/2011 vo výmere 4 roky nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd mu zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov. Skúšobná doba odsúdenému plynula od 28.10.2013 do 28.10.2018.

Okresný súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie predovšetkým oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 28.10.2013 sp. zn. 3PP/122/2013, trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.11.2018 sp. zn. 2T/79/2018 a aktuálnymi správami na odsúdeného.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený T. (dňa 17.06.2018) počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného prepustenia spáchal úmyselný trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu bol dňa 07.12.2018 právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne.

Okresný súd konštatoval, že skutočnosť, že odsúdený v súdom stanovenej skúšobnej dobe spáchal úmyselnú trestnú činnosť automaticky vedie súd k záveru, že v skúšobnej dobe po podmienenečnom prepustení nevedol riadny život, a to zakladá dôvod na vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a 13 dní, ako to vyplynulo zo skráteného výpisu klienta, vykoná.

Okresný súd sa nestotožnil s námietkou odsúdeného, že o jeho neosvedčení sa nebolo možné rozhodnúť po uplynutí dvoch rokov od skončenia skúšobnej doby. Zdôraznil, že to bol práve odsúdený, ktorý svojim zjavne účelovým návrhom podľa § 23 Trestného poriadku oddialil rozhodnutie súdu v dvojročnej lehote. V danom prípade zo strany odsúdeného T. došlo k zjavnému zneužitiu práva, ktoré nemôže požívať ochranu, ktorú ustanovenie § 68 ods. 4 Trestného zákona predpokladá výlučne na prípady nečinnosti súdu. Okresný súd dospel k presvedčeniu, že v prejednávanej veci nebol nečinný a v dvojročnej lehote nerozhodol iba pre obštrukcie vyvolané odsúdeným. Zákon na takéto situácie pritom pamätá, pretože v zmysle ustanovenia § 68 ods. 4 Trestného zákona sa má za to, že sa odsúdený osvedčil len v prípade, ak súd bez jeho viny nerozhodol, že zvyšok trestu vykoná.

Proti tomuto rozhodnutiu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí výslovne vzdal práva podať proti uzneseniu sťažnosť (č. I. 137).

V písomne odôvodnenej sťažnosti prostredníctvom obhajcu odsúdený uviedol, že napadnuté uznesenie je nezákonné. Uznesenie má jednu stranu a pritom rozhoduje o základnom práve človeka na osobnú slobodu. Súd žiadnym spôsobom neodôvodnil prečo považuje konanie odsúdeného za zjavne účelové. Podľa jeho názoru okresný súd mal dostatočný časový priestor, aby aj napriek podaniu odsúdeného rozhodol v zákonnej dvojročnej lehote, tzn. bolo vinou súdu, že si rozhodovanie o osvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nechával na „posledný čas“. Tiež odsúdený uviedol, že po prepustení z výkonu trestu sa riadne zamestnal, pričom v zmysle pracovného posudku ide o veľmi pracovitého a nekonfliktného zamestnanca. Je otcom maloletého dieťaťa. Matka ich spoločného dieťaťa je nezamestnaná a de facto bez príjmu. Majú prenajatý byt a v prípade, že by odsúdený musel nastúpiť výkon trestu malo by to na jeho rodinu likvidačné následky. Poukázal tiež na trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany, z ktorého je zrejmé, že on nebol agresorom, ani iniciátorom prejednávanej násilnej trestnej činnosti. Navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona rozhodol tak, že vysloví, že odsúdený C. T. sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil. Pripojil rodný list, pracovný posudok zamestnanca, pracovnú zmluvu a nájomnú zmluvu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Podľa § 68 ods. 3 Trestného zákona ak súd vyslovil, že sa podmiennečne prepustený osvedčil, má sa za to, že trest bol vykonaný dňom, keď bol podmiennečne prepustený.

Podľa § 68 ods. 4 Trestného zákona rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmiennečnému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti

obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Krajský súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že odsúdený podal na okresný súd dňa 29.10.2019 návrh na odňatie a prikázanie veci. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 07.11.2019 vyplýva, že verejné zasadnutie bolo odročené na deň 21.01.2020 s tým, že vec bude predložená Najvyššiemu súdu SR. Dňa 06.12.2019 bola vec vrátená okresnému súdu, kde Najvyšší súd SR konštatoval, že ide o predčasne predložený spis, nakoľko tento bol predložený bez akýchkoľvek vyjadrení sudcov. Predseda senátu dňa 21.01.2020 na verejnom zasadnutí vyhlásil uznesenie s tým, že verejné zasadnutie je odročené na neurčito a vec bude predložená opätovne Najvyššiemu súdu SR. Sudcom okresného súdu bol spis predložený na vyjadrenie až v mesiaci jún a júl roku 2020. Následne sa v mesiaci august vyjadrili sudcovia krajského súdu a dňa 17.09.2020 bola predložená vec Najvyššiemu súdu SR za účelom rozhodnutia o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie veci. Dňa 22.09.2020 najvyšší súd rozhodol a dňa 25.09.2020 okresný súd už disponoval spisovým materiálom. Následne predseda senátu dňa 28.09.2020 nariadil termín verejného zasadnutia na deň 19.11.2020, na ktorom napokon rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil.

Z vyššie uvedeného prehľadu jednoznačne vyplýva, že okresný súd od januára do júna 2020 bol nečinný, čo nie je možné pričítať na ťarchu odsúdenému. Rovnako tak po vrátení veci predseda senátu napriek tomu, že mal dostatočný časový priestor vykonať verejné zasadnutie do 28.10.2020, stanovil jeho termín až na deň po uplynutí dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby, ktorá odsúdenému plynula do 28.10.2018.

Keďže zo zákona nastala fikcia, že podmienene prepustený sa v skúšobnej dobe osvedčil (§ 68 ods. 4 Trestného zákona), krajský súd sa v zmysle § 194 ods. 1 Trestného poriadku obmedzil iba na zrušenie napadnutého uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.